

بخشنده عطایا و اجزای سازنده زره خدا

خواندن متون مقدس: افسسیان ۴: ۷-۱۶؛ ۶: ۱۰-۲۰

۱. افسسیان ۴: ۷-۱۶ مسیح را به عنوان بخشنده عطایا برای بناسازی نهادی بدن ارگانیک مسیح، به ما ارائه می دهد؛ این بناسازی، توسط دادن و توزیع کردن فیض الهی بر طبق میزان عطای مسیح است:

آ. هر عضو از بدن مسیح، عطیه ای بایسته [کنارنگذاشتنی] برای بدن است - آ. ۷؛ ۱ قرن‌تیا
۱۲: ۲۲-۱۴؛ رومیان ۱۲: ۴-۵:

۱. عطیه مسیح، شخصی است که توسط توزیع تثلیث الهی در او، از حیات و عنصر مسیح ساخته شده است - ر.ک. ۲ قرن‌تیا ۱: ۱۵.

۲. هر شخص عطیه دار، میزانی دارد، و فیض الهی به درون او بر طبق آن میزان، داده شده، توزیع می شود - افسسیان ۴: ۱۶؛ ر.ک. رومیان ۱۲: ۳.

ب. بناسازی نهادی بدن ارگانیک مسیح، توسط بخشش اشخاص عطیه داری مانند رسولان، انبیا، مبشرین و شبانان و معلمان به بدن مسیح است، که با توزیع تثلیث الهی، توسط مسیح به عنوان سر در صعودش (از جمله رستاخیز او)، ساخته شده اند - افسسیان ۴: ۸-۱۲:

۱. افسسیان ۴: ۸ می گوید: «چون او به اعلی علین [عرش برین] صعود نمود، اسیری [اسیران] را به اسیری [اسارت] برد و بخششها [عطایا] به مردم داد»:

(آ) «اعلی علین [عرش برین]» در نقل قول از مزمور ۶۸: ۱۸ اشاره به کوه صهیون دارد (آ. ۱۵-۱۶)، که نماد آسمان سوم است، جایی که خدا در آن ساکن است (۱ پادشاهان ۸: ۳۰).

(ب) مزمور ۶۸ نشان می دهد که در صندوق [عهد / شهادت] بود که خدا پس از پیروزی صندوق (اعداد ۱۰: ۳۵)، به کوه صهیون صعود کرد؛ این نشانگر چگونگی برنده شدن پیروزی توسط مسیح و صعود مظفرانه او به آسمان هاست.

(پ) مسیح از طریق رفت و آمد [ترافیک] عالمی خود و در صعودش، آنها که توسط شیطان اسیر شده بودند را به عنوان اسیران رهبری کرد و آنها را برای بدنش عطیه ساخت - افسسیان ۴: ۸-۱۱:

(۱) مقدسان بازخرید شده قبل از نجات یافتن توسط مرگ و رستاخیز مسیح، به وسیله شیطان به اسارت برده شده بودند - ر.ک. لوقا ۴: ۱۸.

(۲) مسیح در صعودش آنها را به اسارت برد. یعنی، او آنها را از اسارت شیطان رهایی داد و نزد خودش برد - مزامیر ۶۸: ۱۸.

(۳) مسیح در صعودش آنها را به عنوان قطاری از دشمنان مغلوب شده خود به آسمان ها رهبری کرد و آنها را عطایای بدنش ساخت.

(۴) اکنون مسیح، ظفر خود را بر آنها، دشمنان مغلوب خود، جشن می گیرد، و آنها را به عنوان اسیران خود در صفوف مظفرانه در حرکتش برای خدمتگزاری خود جهت بناسازی بدنش، رهبری می کند - ۲ قرن‌تیا ۲: ۱۴.

۲. هر چه بیشتر مسیح در درون ما صعود و نزول کند و ما را اسیر و مغلوب کند، بیشتر ما را از خودش پر می کند تا ما را به عنوان عطایایی برای بدنش بسازد - ر.ک. افسسیان ۴: ۹-۱۰.

پ. بناسازی نهادی بدن ارگانیک مسیح، توسط اشخاص عطیه دار است که مقدسان را در توزیع الهی کامل می کنند تا همه مقدسان بتوانند کار خدمتگزاری عهد جدید، یعنی بناسازی بدن مسیح را انجام دهند - آ. ۱۱-۱۲:

۱. اشخاص عطیه دار، مقدسان را توسط تغذیه آنها طبق درخت حیات با تأمین حیات برای رشد آنها در حیات، کامل می کنند - پیدایش ۲: ۹؛ ۱ قرنیتان ۳: ۲، ۶.
۲. اشخاص عطیه دار، مقدسان را کامل می کنند تا [مقدسان] کاری را که آنها برای بنای مستقیم بدن مسیح انجام می دهند، انجام دهند - متی ۱۶: ۱۸؛ افسسیان ۴: ۱۱-۱۲؛ ر.ک. ۱ تیموتائوس ۱: ۱۶؛ ۴: ۱۲.
۳. نتیجه این کامل شدن، این است که ما همه به یگانگی ایمان و شناخت کامل پسر خدا رسیده و بالغ شده، به بلندای کامل قامت مسیح می رسیم - افسسیان ۴: ۱۳؛ ر.ک. یوحنا ۱۷: ۲۳.
۴. این کامل شدن باعث می شود که ما دیگر کودکان نباشیم که توسط امواج پرتاب شویم و باد هر تعلیم و مکر و حيله آدمیان در نقشه های شیطانی که برای گمراهی ما می کشند، ما را به این سو و آن سو براند - افسسیان ۴: ۱۴.
۵. این کامل شدن باعث می شود که هر عضوی از بدن مسیح، یک عضو بنا کننده در عشق باشد - که در او که سر است رشد کرده و از سر عمل می کند - آ.آ. ۱۵-۱۶.

۲. افسسیان ۶: ۱۰-۲۰ آشکار می کند که مسیح، اجزای سازنده زره خداست:

- آ. کل زره خدا، برای تمامی بدن مسیح به عنوان جنگجوی جمعی، نه برای هیچ عضو فردی بدن، است؛ ما باید جنگ روحانی را در بدن بجنگیم، نه به عنوان افراد - آ.آ. ۱۰-۱۳؛ یعقوب ۴: ۷؛ ر.ک. رومیان ۱۳: ۱۲-۱۴؛ تثنیه ۳۲: ۳۰.
- ب. در افسسیان ۲ ما با مسیح در آسمان ها می نشینیم تا در تمام دستاوردهای او شرکت کنیم (آ.آ. ۶)؛ در باب های ۴ و ۵، ما در بدن او بر زمین راه می رویم تا مقصود جاودان خدا را برآورده کنیم (۴: ۱، ۱۷؛ ۵: ۲، ۸، ۱۵)؛ سپس در باب ۶ ما در قدرت او در جایهای آسمانی می ایستیم تا علیه دشمن خدا بجنگیم (آ.آ. ۱۱، ۱۳-۱۴؛ ر.ک. ۱ یوحنا ۵: ۴، ۱۸؛ یوحنا ۳: ۶ ب).
- پ. «پس کمر خود را به راستی بسته...بایستید» - افسسیان ۶: ۱۴؛
۱. «راستی [حقیقت]» در اینجا به خدا در مسیح به عنوان واقعیت در زندگی ما اشاره دارد، یعنی خدا که در زندگیمان درک و تجربه می شود. این در واقع خود مسیح است که توسط ما زیست می شود - ۴: ۱۵، ۲۱، ۲۵-۲۴؛ یوحنا ۱۴: ۶؛ ۸: ۳۱-۳۲، ۳۶.
۲. حقیقتی که کمر ما با آن بسته شده است، در واقع آن مسیح است که او را تجربه می کنیم. از آنجا که زندگی پولس همشکل با الگوی مسیح بود، او قوت داشت که با تمام مخالفت ها و شرایط نامطلوب روبرو شود - افسسیان ۴: ۲۰-۲۱؛ فیلیپیان ۱: ۱۹-۲۱.
- ت. «و جوشن [سینه پوش] عدالت را در بر کرده [کنید]» - افسسیان ۱۴: ۶؛ ۱ قرنیتان ۱: ۳۰؛ ارمیا ۲۳: ۶؛
۱. مسیح به عنوان سینه پوش عدالت، وجدان ما که حاکی از سینه است را می پوشاند؛ در مبارزه با شیطان، مدعی ما، ما به وجدانی پاک شده با خون نیاز داریم، وجدانی تهی از رنجش - عبرانیان ۹: ۱۴؛ ۱۰: ۲۲؛ اعمال ۲۴: ۱۶.
۲. «و ایشان بوساطت خون بره و کلام شهادت خود بر او غالب آمدند و جان خود را دوست نداشتند» (مکاشفه ۱۲: ۱۱). واکنش ما به اتهامات شیطان باید این باشد: «من بر شیطان، آن مدعی، نه با کمال خود، و نه حتی با وجدان تهی از رنجش، بلکه با خون آن بره غلبه می کنم. من برخلاف اتهامات او، توسط سینه پوش عدالت دفاع خواهم شد.»
- ث. «و نعلین استعداد [بنیاد محکم] انجیل سلامتی [صلح و آرامش] را در پا کنید» - افسسیان ۶: ۱۵؛
۱. مسیح بر صلیب برای ما صلح ایجاد کرد، هم با خدا و هم با انسان، و این صلح، انجیل ما شده است. انجیل صلح به عنوان بنیاد محکم، به عنوان یک [کفش] آمادگی که می توان بر پا کرد، مستقر شده است - ۲: ۱۷-۱۳.
۲. ما جنگ روحانی را با ایستادن در صلح و آرامش می جنگیم. اگر صلح بین ما و خدا یا بین ما و

ج. «و بر روی این همه سپر ایمان را بکشید که به آن بتوانید تمامی تیرهای آتشین شریر را خاموش کنید» - افسسیان ۶: ۱۶؛ ۲ قرنتیان ۴: ۱۳؛ عبرانیان ۱۲: ۲:

۱. «تیرهای آتشین»، وسوسه ها، پیشنهادهای، شک ها، پرسش ها، دروغ ها و حملات شیطان هستند؛ ما باید سپر ایمان را برای خاموش کردن این تیرهای آتشین برداریم.
۲. ما باید روح ایمان خود را با اراده رام شده و رستخیز کرده خود به تمرین گذاریم تا باور کنیم که ظاهر شدن خداوند، جهت نابود کردن کارهای شیطان است - ۱ یوحنا ۳: ۸؛ متى ۱۶: ۲۲-۲۳؛ لوقا ۴: ۳۹-۴۱؛ متى ۱۲: ۲۸؛ لوقا ۱۰: ۱۷، ۱۹.
۳. ما باید روح ایمان خود را به تمرین گذاریم تا باور کنیم که مرگ خداوند، شیطان را نابود کرد - عبرانیان ۲: ۱۴؛ پیدایش ۲: ۱۷؛ ۳: ۱۵؛ غلاطیان ۲: ۲۰؛ رومیان ۶: ۳-۶؛ ۱ قرنتیان ۱۵: ۵۴-۵۸.
۴. ما باید روح ایمان خود را به تمرین گذاریم تا باور کنیم که رستخیز خداوند، شیطان را شرمنده کرد - کولسیان ۲: ۱۲-۱۵، ۲۰؛ ۳: ۱؛ یوحنا ۱۴: ۳۰؛ فیلیپیان ۳: ۱۰؛ اشعیا ۶۱: ۱۰؛ زکریا ۳: ۴-۵.

۵. ما باید روح ایمان خود را به تمرین گذاریم تا باور کنیم که صعود خداوند، بس فراتر از قدرت شیطان است - افسسیان ۱: ۱۹-۲۳؛ ۲: ۶؛ ۶: ۱۱، ۱۳.
۶. ما باید به خدا که واقعی، زنده، حاضر و مهیا است، ایمان داشته باشیم - مرقس ۱۱: ۲۲؛ مکاشفه ۱: ۱۸.
۷. ما باید به قلب خدا ایمان داشته باشیم. قلب خدا نسبت به ما همیشه خوب است؛ او هیچ قصدی برای تنبیه ما، آسیب رساندن به ما یا زیان دادن به ما نیست - رومیان ۸: ۲۸-۳۹.
۸. ما باید به امانت [وفاداری] خدا ایمان داشته باشیم. خدا نمی تواند دروغ بگوید بلکه همیشه به کلامش امین است - ۱ قرنتیان ۱: ۹؛ ۱ یوحنا ۱: ۹؛ تیتوس ۱: ۲.
۹. ما باید به توانایی خدا ایمان داشته باشیم - افسسیان ۳: ۲۰.
۱۰. ما باید به کلام خدا ایمان داشته باشیم. خدا موظف است تمام آنچه گفته است را برآورده کند - ر.ک. ۱ تسالونیکیان ۵: ۲۴؛ افسسیان ۶: ۱۷-۱۸.
۱۱. ما باید به اراده خدا ایمان داشته باشیم - ۱: ۵، ۹، ۱۱.
۱۲. ما باید به حاکمیت خدا ایمان داشته باشیم. تحت حاکمیت او حتی اشتباهات ما برای خیریت ما کار می کنند - رومیان ۹: ۱۹-۲۹.

چ. «و خود [کلاهخود] نجات... را... بردارید [دریافت کنید]» - افسسیان ۶: ۱۷آ:

۱. کلاهخود نجات، برای پوشاندن ذهن، قوه عقلانی ما، علیه افکار منفی است که توسط آن فرد شریر، [در ما] شلیک می شوند. چنین کلاهخودی، چنین پوششی، نجات خداست.
۲. شیطان تهدید، نگرانی، اضطراب، ترس و سایر افکار ضعیف کننده را در ذهنمان تزریق می کند. نجات خدا، پوششی است که ما علیه همه اینها بر می داریم، و این نجات، مسیح نجات دهنده ای است که در زندگی روزانه خود تجربه می کنیم - یوحنا ۱۶: ۳۳؛ فیلیپیان ۱: ۱۹؛ رومیان ۵: ۱۰؛ ۱۰: ۱۲-۱۳.

ح. «و شمشیر روح را که کلام خداست بردارید [دریافت کنید]» - افسسیان ۶: ۱۷ب:

۱. در بین شش قلم از زره خدا، فقط شمشیر روح برای حمله به دشمن است؛ با آن شمشیر، ما دشمن را تکه تکه می کنیم.
۲. مسیح به عنوان روح و کلام، ما را با یک شمشیر به عنوان یک سلاح تهاجمی برای شکست و ذبح دشمن، مجهز می کند.
۳. وقتی که لوگوس (کلمه ثابت در کتاب مقدس) تبدیل به ریما (سخن کنونی، آنی، و زنده روح) برای ما می شود، این ریما، آن شمشیر است که دشمن را تکه تکه می کند - ر.ک. یوحنا ۶: ۶۳.

- خ. «و با دعا و التماس تمام در هر وقت در روح دعا کنید و برای همین به اصرار و التماس تمام بجهت همه مقدسین بیدار باشید» - افسسیان ۶: ۱۸:
۱. دعا را می توان هفتمین قلم از زره خدا دانست، زیرا وسیله ای است که با آن اقلام دیگر را به کار می بریم.
 ۲. دعا راه منحصر به فرد برای به کار بستن مسیح به عنوان زره خداست. این دعاست که زره را به طور عملی برای ما مهیا می سازد.